

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Pavla Molka a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **K.K.**, zast. Mgr. Ing. Martinem Matějkou, advokátem se sídlem Jana Babáka 2733/11, Brno, proti žalovanému: **Úřad městské části města Brna, Brno Maloměřice a Obřany**, se sídlem Selská 32/66, Brno, o žalobě proti nezákonnému zásahu žalovaného, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) Mgr. M. R., II) Mgr. D.R.**, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 16. 5. 2023, č. j. 55 A 59/2022-80,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

III. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně se žalobou podanou u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) domáhala, aby konstatoval, že žalovaný nezákonně zasáhl do jejích práv, když nezakázal osobám zúčastněným na řízení (dále jen „stavebníci“) užívání nepovolených změn stavby a nezahájil řízení o zákazu užívání nepovolených změn stavby rodinného domu na pozemcích parc. č. XA, XB, XC a XD v k. ú. Maloměřice (dále jen „stavba“). Žalobkyně se dále domáhala toho, aby krajský soud zakázal žalovanému pokračovat v nečinnosti při učinění výzvy k zákazu užívání nepovolených změn dané stavby a aby žalovanému zakázal pokračovat v nečinnosti v zahájení řízení o zákazu užívání nepovolených změn stavby.

[2] Krajský soud žalobu zamítl rozsudkem uvedeným v záhlaví. Žalobkyně se domáhala zahájení řízení dle § 134 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). K tomu odkazovala na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 16. 8. 2022, č. j. 10 As 34/2022-110, č. 4394/2022 Sb. NSS, který však na projednávaný případ nedopadá. NSS v něm naopak poukázal na rozdíl mezi provedením nepovolených stavebních úprav,

kteřé vedou k zahájení řízení o odstranění stavby, a nepovolenou změnou v užívání stavby, která může vést k rozhodnutí o zákazu užívání stavby.

[3] Žalovaný vydal stavebníkům dne 7. 12. 2018 společný územní souhlas s provedením ohlášených stavebních úprav rodinného domu. Z podané žádosti, doložených podkladů, výkresové dokumentace i ze společného souhlasu je zřejmé, že se jedná o přestavbu stávajícího rodinného domu, přičemž účelem užívání stavby po jejím dokončení je bydlení. Dne 25. 1. 2021 požádali stavebníci o změnu stavby před jejím dokončením. Žalovaný oznámil zahájení tohoto řízení žalobkyni, která proti němu podala námitky. Žalovaný poté nařídil kontrolní prohlídku stavby, při které zjistil, že navrhované změny stavby již byly provedeny. Řízení o změně stavby proto zastavil a zahájil řízení o odstranění stavby v rozsahu stavebních prací provedených v rozporu se společným souhlasem. Jelikož stavebníci požádali o dodatečné povolení stavby, žalovaný přerušil řízení o odstranění stavby a zahájil řízení o dodatečném povolení stavby, které nebylo doposud skončeno. Ze správního spisu tak dle krajského soudu vyplývalo, že změny provedené stavebníky mají charakter stavebních úprav, a žalovaný proto v souladu s § 129 odst. 1 písm. b) a odst. 2 stavebního zákona zahájil řízení o jejich odstranění. Ze změn, které stavebníci provedli v rozporu se společným souhlasem, nelze dovozovat, že by došlo ke změně v užívání stavby, jelikož nenastala žádná ze změn uvedených v § 126 stavebního zákona. Krajský soud proto dospěl k závěru, že na projednávanou věc nelze použít postup dle § 134 odst. 5 stavebního zákona, tedy vyzvat stavebníky k bezodkladnému ukončení nepovoleného způsobu užívání stavby.

II. Obsah kasační stížnosti žalobkyně a vyjádření k ní

[4] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností, jejíž důvod podřadila pod § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Krajský soud nesprávně posoudil podstatu zásahu do jejích práv a nesprávně aplikoval závěry z rozsudku č. j. 10 As 34/2022-110. V projednávané věci mělo být postupováno dle § 134 odst. 5 stavebního zákona, jelikož byla nepovoleně změněna stavba, která je nyní užívána bez povolení. Stavbu změněnou bez povolení nelze užívat. Není podstatné, že žalovaný vydal společný územní souhlas, jímž povolil provedení stavebních úprav, když provedené stavební úpravy byly odlišné od těch, ke kterým byl vydán tento souhlas. Došlo tak k provedení nepovolené stavební úpravy a fakticky vznikla stavba, jejíž části jsou nepovolené. Na tom nic nemění skutečnost, že stavební úpravy byly provedeny za účelem bydlení.

[6] Stěžovatelka přirovnala nastalou situaci k povolení stavby pro bydlení o půdorysu 4x4 metry, přičemž tato stavba by byla změněna na stavbu pro bydlení o půdorysu 10x10 metrů. Změněnou stavbu nelze užívat, jelikož byla změněna bez povolení. U stavby rodinného domu stavebníků došlo k tak významným změnám, jako je změna nosné konstrukce stropu nad některými místnostmi. Stavbu tak zásadně změněnou nelze vůbec užívat, jelikož došlo ke změnám, které mohou ohrozit statiku celé budovy. Užíváním nepovoleně změněné stavby dochází k zásahu do práv vlastníků sousedních pozemků, jejichž domy by při zřízení stavby byly ohroženy. Optikou krajského soudu by *ad absurdum* bylo možné přestavět stavbu o půdorysu 4x4 metry na vilu Tugendhat a její části bez dalšího

pokračování

užívat. Tímto postupem by bylo možné obejít proces povolování staveb a užívat stavby, které nebyly povoleny.

[7] Ačkoliv je stavba nadále užívána jako stavba pro bydlení, jedná se o stavbu odlišnou. Dle stěžovatelky je tak užívána stavba nepovolená. Pokud NSS v rozsudku č. j. 10 As 34/2022-110 dospěl k závěru, že existence nepovolené stavby zakládá veřejné subjektivní právo na její odstranění, neboť lze užívat pouze stavbu povolenou, nelze než dovodit existenci veřejného subjektivního práva na to, aby příslušný orgán přijal opatření vedoucí k zákazu užívání nepovolené stavby.

[8] Krajský soud postupoval proti stěžovateli zaujatě, což je zjevné z bodu 25. napadeného rozsudku. Stěžovatelka nevytváří problém tam, kde není. Naopak musí svou žalobou suplovat funkci žalovaného, který by měl správně konat z úřední povinnosti.

[9] Pokud probíhá řízení o odstranění stavby, neznámá to, že lze rezignovat na řešení toho, že je nepovolená stavba užívána. Naopak v takovém případě § 134 stavebního zákona ukládá žalovanému povinnost vyzvat k ukončení užívání stavby a případně vydat rozhodnutí o zákazu užívání stavby.

[10] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[11] Stavebníci ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedli, že považují napadený rozsudek za správný a řádně odůvodněný. Argumentace užitá v kasační stížnosti je pouze spekulativní. V rámci povolených stavebních úprav existující stavby rodinného domu došlo k částečnému odchýlení se od povolené úpravy, o kterém se nyní vede řízení o dodatečném povolení stavebních úprav. Celá stavba rodinného domu tak není nepovolená ani není užívána bez povolení. Stávající stavba byla v minulosti řádně povolena k užívání spočívajícímu v bydlení. Stavebníci nesouhlasí s tím, že by zasahovali do majetkových práv stěžovatelky. Stavebníci se též ztotožnili se závěrem krajského soudu ohledně možného zneužití práva ze strany stěžovatelky, která se touto „nátlakovou akcí“ snaží zmírnit své vlastní nezákonné jednání a vynutit si na nich úlevy ve vztahu ke svému vlastnímu porušování stavebních předpisů.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[12] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[13] Kasační stížnost není důvodná.

[14] Dle § 134 odst. 5 stavebního zákona platí, že pokud není stavba užívána k povolenému účelu nebo stanoveným způsobem anebo je užívána bez povolení, vyzve stavební úřad vlastníka stavby, aby nepovolený způsob užívání stavby bezodkladně ukončil. Současně jej poučí o postupu podle § 126 a 127. Není-li výzvě vyhověno, stavební úřad vydá rozhodnutí, kterým užívání stavby zakáže. Rozhodnutí je prvním úkonem v řízení, odvolání proti němu nemá odkladný účinek.

[15] Nejvyšší správní soud shledává za vhodné před vypořádáním kasačních námitek stručně shrnout podstatné události týkající se sporné stavby. Ze správního spisu zjistil, že žalovaný vydal dne 7. 12. 2018 společný územní souhlas č. j. McBMOB/05589/18, obsahující souhlas s provedením ohlášených stavebních úprav rodinného domu stavebníků. Jak uvedl již krajský soud v bodě 20. napadeného rozsudku, z dokumentů doložených v tomto řízení vyplývá, že účelem užívání dané stavby po jejím dokončení je bydlení, což stěžovatelka nijak nerozporuje. Stavebníci poté podali dne 25. 1. 2021 žádost o povolení změny této stavby před jejím dokončením, přičemž účel jejího užívání měl zůstat shodný. V rámci řízení o této žádosti podala stěžovatelka jako vlastník sousedního pozemku námitky proti změně stavby. Žalovaný poté na základě výsledků kontrolní prohlídky na místě provedené dne 29. 7. 2021 zjistil, že stavebníci v rozporu se společným souhlasem ze dne 7. 12. 2018 provedli změnu stavby následujícím způsobem:

1. Nová pozice kuchyně (původně byla v místnosti no. 209 a nyní je v místnosti no. 206).
2. Zrušení světlíku v místnosti no. 209.
3. Zrušení světlíku v místnosti no. 201.
4. Pozice schodiště v místnosti no. 201. Původně bylo schodiště v místnosti no. 201 a nyní lícuje s původní obvodovou stěnou.
5. Místnost no. 211 – původně navrhnutá suchá jímka na vodu zrušena.
6. Místnost no. 211 – pozice větracích otvorů je změněna.
7. Místnost no. 209 – odkouření krbu je vedeno uvnitř objektu a vyústěno nad střešní rovinu. Původně vedeno po fasádě.
8. Místnost no. 201 a 211 – změna nosné konstrukce stropu na těmito místnostmi, původně keramická stropní konstrukce a nyní dřevěná stropní konstrukce, tj. dřevěné trámy s dřevěným záklopem.
9. Změna dispozice koupelen v 3NP.
10. Místnost no. 112 – venkovní dveře jsou přesunuty do zahradní fasády.
11. Místnost no. 116 – venkovní dveře jsou zrušeny a nahrazeny pouze okenní výplní otvoru.
12. Vnější okenní výplně otvorů – rozměry jsou změněny v rámci jednotek centimetrů.
13. Vnější dveřní výplně otvorů – rozměry jsou změněny v rámci jednotek centimetrů.
14. Pozice přístavku. Původně byl odsunut od přístavku sousedního objektu, nově bude vybudován na šíři sousedního objektu.
15. Místnost no. 306, označená jako půda, bude rozdělena příčkou na dvě místnosti.
16. Místnost no. 113 – bude vytvořeno tzv. pódium.
17. Místnost no. 303 je oddělena od místnosti no. 302 pomocí SKD příčky s dveřmi. V původní projektové dokumentaci byla otevřená šatna pomocí zástěny.
18. V hlavním schodišti vedoucím z 1NP do 3NP bylo prohozeno nástupní a výstupní rameno.
19. Střešní rovina nad 3NP byla zateplena foukanou PUR pěnou místo minerální vaty.
20. Pozice solárních kolektorů byla přesunuta ze šikmé střešní roviny na plochou střešní rovinu.
21. Místnost no. 202 – změna posuvných dveří do místnosti no. 209.
22. Místnost no. 202 – zrušen vstup z místnosti no. 202 do místnosti no. 206, je zde navržena prosklená stěna.
23. V celém objektu je navržen systém rekuperace.
24. Změna systému vytápění, nově bude objekt vytápěn plynovým kondenzačním kotlem. Tepelné čerpadlo je zrušeno.
25. Změna velikosti okna v místnosti no. 107 z 2400 mm šířky x 1350 mm výšky na 1040 mm šířky x 1450 mm výšky.

[16] Žalovaný zahájil na základě výše uvedených zjištění dne 16. 8. 2021 řízení o odstranění provedených změn stavby rodinného domu. Stavebníci požádali dne 8. 10. 2021 o dodatečné povolení těchto změn. Žalovaný vydal usnesení ze dne 8. 11. 2021,

pokračování

č. j. McBMOB/05615/21, kterým přerušil řízení o odstranění změn stavby do vydání pravomocného rozhodnutí o této žádosti. Stěžovatelka podala dne 20. 12. 2021 žalovanému podnět k zákazu užívání stavby a k provedení kontrolní prohlídky. Na základě tohoto podnětu žalovaný svolal dne 25. 1. 2022 kontrolní prohlídku. Následně přípisem ze dne 14. 2. 2022 informoval stěžovatelku, že její podnět vzal na vědomí. Stěžovatelka se následně domáhala u Magistrátu města Brna prostřednictvím podnětu na nečinnost, aby přikázal žalovanému provést potřebná opatření k nápravě toho, že na pozemku stavebníků jsou užívány nepovolené stavby. Tomuto podnětu Magistrát města Brna nevyhověl, jak vyplývá z jeho sdělení ze dne 3. 3. 2022 (č. l. 15 spisu krajského soudu). Dle sdělení ze dne 12. 9. 2022 (č. l. 16 spisu krajského soudu) nevyhověl ani podnětu ze dne 8. 7. 2022, kterým se stěžovatelka domáhala toho, aby přikázal žalovanému vyzvat stavebníky k ukončení nepovoleného způsobu užívání stavby dle § 134 odst. 5 stavebního zákona.

[17] Stěžovatelka namítá, že sporná stavba se po nedovolených úpravách stala stavbou užívanou bez povolení, a proto by měl žalovaný postupovat dle § 134 odst. 5 stavebního zákona. NSS stěžovatelčin názor nesdílí. Uvedené ustanovení stanoví, že žalovaný vyzve stavebníka k ukončení užívání stavby, která není užívána k povolenému účelu nebo stanoveným způsobem anebo je užívána bez povolení, a zároveň ho poučí o postupu dle § 126 a § 127 stavebního zákona. Dle § 126 odst. 1 stavebního zákona platí, že stavbu lze *užívat jen k účelu vymezenému zejména v kolaudačním rozhodnutí, v oznámení o užívání stavby nebo v kolaudačním souhlasu. Nevyzaduje-li stavba kolaudaci podle § 119 odst. 1, lze ji užívat jen k účelu vymezenému v povolení stavby.* U sporné stavby nedošlo ke změně účelu vymezeného společným souhlasem ze dne 7. 12. 2018, jelikož je i nadále užívána k účelu bydlení. Stavba rodinného domu je tedy i po provedení sporných stavebních úprav užívána v souladu s § 126 odst. 1 stavebního zákona.

[18] Dle § 126 odst. 2 stavebního zákona platí, že změna *v účelu užívání stavby, v jejím provozním zařízení, ve způsobu výroby nebo v jejím podstatném rozšíření a změna v činnosti, jejíž účinky by mohly ohrozit život a veřejné zdraví, život a zdraví zvířat, bezpečnost nebo životní prostředí, nebo změna doby trvání dočasné stavby nebo změna dočasné stavby na stavbu trvalou, je přípustná jen na základě souhlasu nebo povolení stavebního úřadu.* V projednávané věci nedošlo ani ke změně, kterou by bylo možné podřadit pod změny uvedené v tomto ustanovení. Účel užívání stavby je nadále shodný s původním účelem, nedošlo k podstatnému rozšíření stavby ani k dalším změnám uvedeným v tomto ustanovení. Závěr o nenaplnění podmínek dle § 126 odst. 2 stavebního zákona, uvedený v bodě 23. napadeného rozsudku, stěžovatelka konkrétně nerozporuje.

[19] Ke změně užívání stavby, která je definována v § 126 odst. 2 stavebního zákona, se NSS vyjádřil v rozsudku č. j. 10 As 34/2022-110, na který odkázal krajský soud i stěžovatelka. V bodu 26 tohoto rozsudku konstatoval, že změnu užívání stavby je třeba odlišovat od „stavby (i v podobě stavebních úprav)“. Co je myšleno stavbou a stavebními úpravami, desátý senát shrnuje v bodě 24 daného rozsudku, ve kterém uvádí, že dle „§ 2 odst. 3 stavebního zákona se stavbou rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání. Podle § 2 odst. 4 téhož zákona se stavbou rozumí podle okolností i její část nebo změna dokončené stavby a podle § 2 odst. 5 písm. c) je změnou dokončené stavby (mimo nástavby a přístavby) též stavební úprava, při které se zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby; za stavební úpravu se považuje též

zateplení pláště stavby.“ Výše shrnuté změny, které provedli stavebníci, lze považovat za stavební úpravy, které desátý senát zmiňuje v bodě 24 rozsudku č. j. 10 As 34/2022-110, a které je proto třeba odlišovat od změny užívání stavby, na kterou pamatuje § 134 odst. 5 stavebního zákona, jehož aplikace se dovolává stěžovatelka.

[20] S ní nelze souhlasit v tom, že po provedení nepovolených stavebních úprav se ze stavby rodinného domu stala stavba užívaná bez povolení. Stavba může být dle § 126 odst. 1 stavebního zákona užívána pouze pro svůj povolený účel. Účel užívání stavby rodinného domu stavebníků byl řádně povolen společným souhlasem ze dne 7. 12. 2018 a v projednávané věci nedošlo ke změně užívání stavby dle § 126 odst. 2 tohoto zákona. Daná stavba je nadále užívaná pro svůj povolený účel, je tedy nadále užívaná na základě existujícího povolení. Nejedná se tak o stavbu užívanou bez povolení, tedy o užívání stavby, které nebylo doposud povoleno. NSS proto dospěl ke shodnému závěru jako krajský soud, že se v dané věci jedná toliko o stavbu provedenou (nikoliv užívanou) bez rozhodnutí ve smyslu § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Na projednávanou věc proto není možné užít § 134 odst. 5 stavebního zákona.

[21] Stěžovatelčina argumentace ohledně změny stavby o půdorysu 4x4m na stavbu o půdorysu 10x10m či změny stavby o půdorysu 4x4m na stavbu podobnou vile Tugendhat není přílehavá. Pokud by daná stavba byla nadále užívaná pro původně povolený účel, její změny by se řešily v rámci řízení o odstranění stavby, popřípadě o dodatečném povolení stavby ve smyslu § 129 stavebního zákona. Dle odstavce třetího tohoto ustanovení je v tomto řízení povinností stavebníka, aby prokázal splnění podmínek pro dodatečné povolení stavby. Stavebník je povinen předložit podklady ve stejném rozsahu jako k žádosti o stavební povolení. V řízení o dodatečném povolení stavby není stavebník nepovolené stavby oproti klasickému stavebnímu řízení zvýhodněn a práva účastníků řízení o dodatečném povolení stavby nejsou slabší než práva účastníků řádného stavebního řízení. Také vlastníci sousedních pozemků a staveb na nich, jejichž vlastnické právo je prováděním nepovolené stavby dotčeno, mohou v řízení o dodatečném povolení stavby uplatňovat své výhrady proti nepovolené stavbě (viz rozsudek NSS ze dne 18. 8. 2023, č. j. 4 As 429/2021-36).

[22] Právě v řízení o dodatečném povolení stavby žalovaný posuzuje, zda lze změnu stavby povolit či nikoliv. Pokud shledá, že změna půdorysu stavby je z nějakého důvodu nepřípustná, pak ji nepovolí a nařídí její odstranění. Pro případy, kterými argumentuje stěžovatelka, tak stavební zákon nabízí řešení. Toto řešení může být uplatněno i v projednávané věci, pokud žalovaný v řízení o dodatečném povolení stavebních úprav stavebníků shledá, že provedené změny na jejich domě nelze povolit. Není proto pravdou, že by výkladem krajského soudu došlo k obcházení procesu povolování staveb.

[23] Co se týče námitky ohledně údajného ohrožení statiky domu stavebníků, i touto otázkou se bude muset žalovaný zabývat v řízení o dodatečném povolení stavebních úprav. Pokud zjistí, že stavbě hrozí zřícení či že nenaplňuje požadavky na bezpečnost, dodatečné povolení nevydá. Stěžovatelka je účastnicí řízení o dodatečném povolení stavby, proto může námitku o ohrožení statiky domu uplatnit v daném řízení a též se může proti případnému rozhodnutí o dodatečném povolení stavby bránit podáním odvolání a posléze správní žaloby. Stěžovatelčina práva jsou tak i bez vydání zákazu užívání stavby chráněna.

pokračování

[24] Dle stěžovatelky lze z rozsudku NSS č. j. 10 As 34/2022-110 analogicky dovodit existenci veřejného subjektivního práva na to, aby příslušný orgán přijal opatření vedoucí k ukončení užívání nepovolené stavby. V projednávaném případě však nedošlo k užívání stavby bez povolení, jak požaduje § 134 odst. 5 stavebního zákona, ale k provedení stavebních úprav v rozporu se společným souhlasem žalovaného s provedením ohlášené stavby. Ustanovení § 134 odst. 5 stavebního zákona na projednávanou věc vůbec nedopadá, a proto není třeba řešit, čeho se stěžovatelka mohla v případě užití tohoto ustanovení domáhat.

[25] K námitce údajně zaujatého postoje krajského soudu, který má být zjevný z bodu 25. napadeného rozsudku, NSS uvádí, že takový postoj krajského soudu k věci či stěžovatce neshledal. Krajský soud v bodě 25. napadeného rozsudku uvedl, že skutečnosti popsané v bodě 24. ho vedou k závěru, že stěžovatelka se podanou žalobou snaží vytvořit problém tam, kde není. V bodě 24. napadeného rozsudku konstatoval, že stěžovatelka v roce 2018 vyslovila souhlas s původním záměrem stavebníků na úpravy rodinného domu. V roce 2021 se začala proti stavební činnosti svých sousedů vymezovat. K tomu upozornil na skutečnost, že stěžovatelka má na svém pozemku rozestavěnou stavbu, se kterou stavebníci dle svého vyjádření nesouhlasí. Situace se proto krajskému soudu jevila tak, že stěžovatelka a stavebníci si vzájemně blokují stavební záměry. Dále uvedl, že stěžovatelčina žaloba obsahovala fotografie, které měly nasvědčovat tomu, že na nich zachycené přístavby byly provedeny bez povolení žalovaného, což však není pravda, jelikož tyto přístavby byly povoleny již společným souhlasem ze dne 7. 12. 2018. Výše uvedené skutečnosti dle krajského soudu nasvědčovaly zneužití práva ze strany stěžovatelky. Krajský soud tedy vysvětlil, co ho vedlo k podezření, že stěžovatelčina žaloba může být podána za účelem nátlaku na stavebníky, aby přestali blokovat stavbu na jejím pozemku. Z tohoto důvodu též v bodě 26. napadeného rozsudku stěžovatelce i stavebníkům doporučil, aby si své vzájemné problémy řešili jinak než soudní cestou.

[26] Nejvyšší správní soud neshledal na výše zrekapitulovaném posouzení krajského soudu nic problematického. Krajský soud závěr o možné účelovosti žaloby logicky a důkladně vysvětlil. Tento závěr se navíc nijak neprojevil na způsobu, jakým vypořádal jednotlivé žalobní námitky. Daná námitka proto není důvodná.

[27] Stěžovatelka na závěr kasační stížnosti uvádí, že řešení současné situace je uvedeno v § 134 odst. 4 stavebního zákona. Podle tohoto ustanovení platí, že *pokud je stavba prováděna nebo odstraňována bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, vyzve stavební úřad podle povahy věci stavebníka nebo vlastníka stavby k bezodkladnému zastavení prací a zahájí řízení podle § 129. Není-li výzvě vyhověno, stavební úřad vydá rozhodnutí, kterým nařídí zastavení prací na stavbě. Rozhodnutí je prvním úkonem v řízení, odvolání proti němu nemá odkladný účinek.* Dané ustanovení tedy upravuje situaci, kdy má žalovaný vyzvat stavebníka k tomu, aby přestal provádět stavbu, a zahájit řízení o odstranění stavby dle § 129 stavebního zákona. Toto řízení bylo v dané věci již zahájeno a poté přerušeno kvůli návrhu stavebníků na vydání dodatečného povolení, což je v souladu s § 129 odst. 2 stavebního zákona. Stavba rodinného domu je též již hotová a stěžovatelka netvrdí, že by byla teprve prováděna. Ustanovení § 134 odst. 4 stavebního zákona tak na projednávanou věc nedopadá. Domáhala-li se stěžovatelka v této části kasační stížnosti ve skutečnosti užití § 134 odst. 5 stavebního zákona, NSS již výše vysvětlil, proč se toto ustanovení na projednávanou věc neužije. Ani tato námitka proto není důvodná.

IV. Závěr a náklady řízení

[28] Z výše uvedeného vyplývá, že napadený rozsudek krajského soudu není nezákonný z důvodů namítaných v kasační stížnosti. Proto NSS kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[29] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, větu první, ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatelka ve věci neměla úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, avšak jemu žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, a proto mu je soud nepřiznává.

[30] Osoby zúčastněné na řízení mají právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinností, které jim soud uložil (§ 60 odst. 5 s. ř. s.). Jelikož soud osobám zúčastněným na řízení v této věci žádné povinnosti neuložil, nemají na náhradu nákladů tohoto řízení právo.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. listopadu 2023

JUDr. Pavel Molek
předseda senátu